

Sygn. akt II Kp 234/15

2 Ds 672/15/D

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Anita Kowalczyk - Makuła

Protokolant: sekr. sąd. Beata Krzyżińska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia 2015r. w S.

zażalenia pokrzywdzonego Z. B. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. (...)z dnia 25 czerwca 2015r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie 2 Ds 672/15/D

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 roku prokurator Prokuratury Rejonowej wS. (...)umorzył dochodzenie w sprawie zaistniałego w nieustalonym czasie i miejscu przed dniem 27 marca 2014r. ze skutkiem zaistniałym w C., gm. S., woj. (...) działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadzenia Z. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 13.413 zł poprzez zawarcie ze S. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) umowy o dzieło z dnia 14.08.2013 roku na wykonanie ogrodzenia i wprowadzenie w błąd co do zamiaru uregulowania pełnej należności za wykonaną pracę na podstawie faktury VAT nr (...) na kwotę 28.413 zł poprzez dopisanie na pokwitowaniu wpłaty (...)nr (...) kwoty 15.000 zł adnotacji o zawartym porozumieniu stron z dnia 15.11.2013 roku oraz i sporządzeniu porozumienia stron z dnia 15.11.2013 roku w sprawie ostatecznego rozliczenia wzajemnych roszczeń zawartego pomiędzy S. C. a Z. B., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadnionych podejrzenie popełnienia czynu (art. 17 § 1 pkt 1 kpk).

Powyższe postanowienie zostało w ustawowym terminie zaskarżone przez pokrzywdzonego Z. B.. Skarżący w złożonym zażaleniu zarzucił postępowaniu niewyczerpanie inicjatywy dowodowej oraz błędną interpretację kierunku prowadzonego postępowania. Stwierdził również, że skoro nie kwestionuje autentyczności umowy o dzieło z dnia 14.08.2013 roku, to tym samym spreparowany został przez S. C. dokument porozumienia z dnia 15.11.2013 roku, którego kserokopia znajduje się w aktach sprawy. Skarżący formułując powyższe zarzuty, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi do dalszego prowadzenia. Zdaniem skarżącego, prowadzący dochodzenie winien podjąć czynności zmierzające do uzyskania od S. C. oryginałów kwestionowanych dokumentów oraz przesłuchać notariusza odnośnie okoliczności poświadczenia przez niego za zgodność z oryginałem porozumienia z dnia 15.11.2013r.

Prokurator Rejonowy w S. (...) nie przychylił się do wniesionego środka odwoławczego i w dniu 15 lipca 2015 r. przekazał zażalenie do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonego Z. B. jest niezasadne i na uwzględnienie nie zasługuje. Decyzja o umorzeniu dochodzenia jest słuszna i zgodna z obowiązującym prawem. W niniejszej sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Wersja zdarzenia zaprezentowana przez pokrzywdzonego jest nieprzekonująca i zawiera niejasności, których wobec braku oryginałów kwestionowanych dokumentów oraz niemożliwości przesłuchania S. C. na okoliczności wskazane w zawiadomieniu o przestępstwie, nie udało się wyjaśnić w toku dochodzenia. Należy zwrócić uwagę, że pokrzywdzony w toku postępowania nie przedstawił oryginałów kwestionowanych dokumentów oraz nie potrafił wyjaśnić dlaczego nie jest w stanie ich okazać organom ścigania. Z treści dołączonej przez pokrzywdzonego do zawiadomienia o przestępstwie kserokopii umowy o dzieło wynika, że umowa ta została sporządzona w dwóch egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron, co oznacza, że jeden jej egzemplarz winien trafić do S. C. a drugi do pokrzywdzonego. Tymczasem pokrzywdzony swojego egzemplarza umowy nie okazał organom ścigania i nie wyjaśnił co się z nim stało i gdzie może się on znajdować, ograniczając się do przekazania tylko kserokopii tejże umowy co do której nie sposób ustalić czy jest bezpośrednią kopią oryginału czy kolejną kopią kserokopii, zważywszy na to jak wygląda. Poza tym, nie ustalono świadków sporządzania kwestionowanych dokumentów ani osób, które były obecne przy przekazywaniu pokrzywdzonemu przez S. C. kwoty 15.000 zł. Ponadto należy zwrócić uwagę, że na znajdującej się w aktach sprawy kopii dokumentu (...) nr (...), zgodnie z którym S. C. wpłacił pokrzywdzonemu kwotę 15.000 zł, widnieje data 12 grudnia 2013r. Tymczasem dzień później tj. 13 grudnia 2013r. pokrzywdzony wystawił S. C. fakturę VAT nr (...) na całą kwotę tj. 28.413 zł. Pokrzywdzony nie wyjaśnił dlaczego nie pomniejszył kwoty widniejącej na tej fakturze o kwotę już wpłaconą przez S. C. dzień wcześniej ani nie zawarł w treści faktury żadnej wzmianki na temat częściowej spłaty zobowiązania przez S. C.. Poza tym na karcie 103 akt dochodzenia znajduje dokument (...) nr (...), którego treść jest tożsama z kserokopią, którą pokrzywdzony dołączył do zawiadomienia o przestępstwie, w szczególności na obu widnieje zapis „wg. Porozumienia stron z dn. 15.11.2013r.” Dokument ten do akt sprawy złożył sam pokrzywdzony, przy czym nie wskazał skąd go ma. Z treści jego zeznań (k. 79) nie wynika gdzie może znajdować się oryginał tego dokumentu. Należy również odnotować, że pokrzywdzony w toku dochodzenia nie zgodził się na pobranie od niego próbek pisma ręcznego (K. 80), uniemożliwiając tym samym podjęcie przez biegłego próby ustalenia do kogo należy pismo na kwestionowanych przez pokrzywdzonego dokumentach.

W sprawie mimo podjętych czynności, nie udało się ustalić aktualnego miejsca pobytu S. C. i przesłuchać go na okoliczności objęte dochodzeniem, skonfrontować jego wersji zdarzeń z tą przedstawioną przez pokrzywdzonego, uzyskać próbek pisma ręcznego od S. C. i Z. B. oraz zabezpieczyć oryginałów kwestionowanych przez pokrzywdzonego dokumentów. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że oryginały kwestionowanych dokumentów są w niniejszej sprawie kluczowe dla uzyskania jednoznacznej opinii biegłego z zakresu badania pisma i dokumentów. Z drugiej jednak strony S. C. w ramach przysługującego mu prawa do obrony, w razie ustalenia jego miejsca pobytu i przesłuchania go, nie ma obowiązku udostępniania organom ścigania dowodów na swoją niekorzyść. Prowadzący dochodzenie mimo braku oryginałów kwestionowanych dokumentów dopuścił jednak dowód z opinii biegłego z zakresu badania pisma i dokumentów – M. D.. Z opinii biegłego wynikało, iż ze względu na brak oryginałów dokumentów nie jest możliwe ustalenie, który z kwestionowanych dokumentów tj. umowa o dzieło i porozumienie został spreparowany (czy obydwa, czy tylko jeden z nich i który), kserokopie kwestionowanych dokumentów nie są wystarczające do poczynienia takich ustaleń.

Odnosząc się natomiast do wniosku dowodowego pokrzywdzonego o przesłuchanie notariusza na okoliczność poświadczenia przez niego za zgodność z oryginałem porozumienia z dnia 15.11.2013r., należy stwierdzić, iż w ocenie sądu, przesłuchanie notariusza nie rozwieje istniejących w niniejszej sprawie wątpliwości. Notariusze dokonują tej czynności notarialnej po okazaniu im dokumentów przez klienta i zapoznaniu się z ich treścią, natomiast nie przechowują w swoich zasobach oryginałów dokumentów, których kopie poświadczyli za zgodność z oryginałem, oryginał dokumentu wraca do klienta. Ponadto należy dodać, że ze względu na istniejące obecnie na rynku wysokiej klasy urządzenia (drukarki, kopiarki, skanery) notariusz w wielu przypadkach nie będzie w stanie wychwycić czy faktycznie ma do czynienia z oryginałem dokumentu, czy też doskonale przygotowaną jego kopią czy fałszywą wersją.

Zwracał na to uwagę w swojej opinii biegły M. D.. Poza tym trudno sobie wyobrazić aby notariusz przyznał, że umyślnie poświadczył za zgodność z oryginałem dokument sfalszowany.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał decyzję prokuratora za zasadną i orzekł jak w postanowieniu.